

Statsministerens tale

ved åpningen av Statens ernæringsråds konferanse
om Den fremtidige matforsyning i Norge torsdag
12. oktober 1967 kl. 0930 i Ingeniørenes Hus, Oslo.

Jeg vil først takke for at jeg ble invitert til å åpne denne viktige konferanse om vår matforsyning. De problemer som skal settes under debatt etter innledningsforedragene av stedfortredende generaldirektør i FAO, herr Wells, og av direktør Reiseegg, blir stadig mer påtrengende og bør i sterkere grad enn hittil fange alles interesse. Jeg vil ikke få anledning til å være til stede under konferansen, men jeg ser fram til å gå gjennom de dokumenter som blir delt ut og de konklusjoner som kan trekkes av drøftingene her i dag.

Jeg kan tenke meg at det ikke har vært lett for arrangøren av denne konferanse - Statens ernæringsråd - å få vekket noen stor og omfattende interesse for den sak

-2-

som skal drøftes. Det er fare for at de fleste av oss nordmenn i vår relative overflod er langt mer opptatt av hvordan vi skal få fjernet kalorier, enn av matvareunderskuddet i verden og hvordan vi skal få sikret våre fremtidige forsyninger. Dette er beklagelig og kortsynt innstilling. Vi sitter rent tilsynelatende i et smørøye. Et velsmurt maskineri av innenlandsk produksjon og en effektiv foredling og distribusjon får oss alle til å oppfatte vår egen forsyningssituasjon som bekymringsfri. Men vi lukker øynene for at en vesentlig del av vår matvareproduksjon er basert på import av føremner. Vår oppfatning preges for sterkt av den markedsmessige situasjon, nemlig at temporære små overskudd av matvarer i vårt eget land og andre industri-stater ikke kan finne regningsvarende markeder.

Det skal imidlertid allerede i dag ikke mer til enn en litt spent internasjonal situasjon før vi merker hvor lett sårbare vi er. Bakgrunnen for dette finner vi i to forhold: det store importbehov som jeg nettopp nevnte, og den generelle mangel på mat som gjør seg gjeldende for

flertallet av jordens mennesker. Og med henblikk på framtida synes utsiktene å fortone seg såpass bekymringsfulle at det er grunn til å ta disse problemene mer alvorlig enn vi hittil har gjort. Jeg regner med at foredragene og diskusjonen her i dag vil utdype disse spørsmål nærmere, og vil av den grunn ikke gå inn på sakens realiteter.

La meg likevel, fordi problemene engasjerer meg så sterkt, få komme med et lite bidrag til diskusjonen allerede her ved åpningen. Jeg kan være enig med dem som vil hevde at sikring av vår matforsyning er et teknisk økonomisk spørsmål som dels er av beredskapsmessig art og dels av landbrukspolitisk og ernæringsfysiologisk art. Men en forutsetning for å komme nærmere løsningen av problemene er at det skapes en opinion. Folk må bringes til å forstå sakens perspektiver, og at vi må drøfte også vår egen matvareproduksjon ut fra den reelle situasjon.

Jeg anser denne konferanse for å være et riktig og nødvendig tiltak for å vekke folks forståelse for matvaresituasjonen i verden og vår egen plass i dette bildet.

På Regjeringens og egne vegne vil jeg takke dem som har tatt initiativet, og jeg håper at drøftingene vil føre oss et stykke videre i erkjennelse av problemene.

Med disse ord vil jeg få lov til å erklære konferansen for åpnet!